

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

- Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
- Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Θέμα: «ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο.- Κατάθεση αιτήματος για την κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης 2% των Δημοσίων Υπαλλήλων – Αιτιολογική Έκθεση και Τροπολογία Νόμου».

Ο Βουλευτής ν. Ηρακλείου ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης), καταθέτει προς τους κ.κ. Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ως αναφορά, την με αρ.πρωτ. 599/09.12.2025 επιστολή του Πανελλήνιου Συλλόγου Υπαλλήλων ΟΑΕΔ, - Τ.Ο.Ε.Ε. -Τ.Ο.Ε.Κ. (ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο.), σύμφωνα με την οποία ο τελευταίος, προχωρά στην κατάθεση αιτήματος τροπολογίας για την κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 2% υπέρ της καταπολέμησης της ανεργίας, συνοδευόμενη από πλήρως αιτιολογημένη έκθεση, καθώς όπως ισχυρίζεται, εξακολουθεί αδικαιολόγητα να επιβαρύνει τους δημοσίου υπαλλήλους.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην ανωτέρω επιστολή, η συγκεκριμένη εισφορά, η οποία θεσπίστηκε υπό εντελώς διαφορετικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, έχει πλέον απολέσει τον σκοπό, την αναγκαιότητα και τη θεσμική της νομιμοποίηση και για το λόγο αυτό η διατήρησή της, συνιστά μια επίμονη και αδικαιολόγητη επιβάρυνση σε βάρος των εργαζομένων του Δημοσίου, η κατάργηση της οποίας επιβάλλεται να διεκδικηθεί.

Επισυνάπτεται η επιστολή.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες.

Αθήνα, 12.12.25

Ο καταθέτων Βουλευτής

Μαμουλάκης Χάρης

ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο

Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων
ΟΑΕΔ - τ.Ο.Ε.Ε - τ.Ο.Ε.Κ

Αθήνα, Σολωμού 60,

τηλ. : [REDACTED], 2105281485, mail : syl.pansypo@gmail.com,
pansypo@dypa.gov.gr

url : www.pansypo.gr

Αρίθμ.Πρωτ. 599/09.12.2025

**Κατάθεση αιτήματος προς Κοινοβουλευτικά κόμματα και εκπροσώπους
εργαζομένων για την κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης 2% των Δημοσίων
Υπαλλήλων – Αιτιολογική Έκθεση και Τροπολογία Νόμου**

Ο Σύλλογός μας, λαμβάνοντας υπόψη τα πρόσφατα δημοσιοποιημένα οικονομικά στοιχεία της Δ.ΥΠ.Α., τα οποία καταδεικνύουν υψηλά αποθεματικά και σημαντικά πλεονάσματα, καθώς και τη σταθερή αποκλιμάκωση της ανεργίας σε ποσοστά κάτω του 10% σύμφωνα με τα επίσημα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ, προχωρά στην κατάθεση πλήρως αιτιολογημένης έκθεσης και τροπολογίας για την κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 2% υπέρ της καταπολέμησης της ανεργίας, που εξακολουθεί αδικαιολόγητα να επιβαρύνει τους δημοσίους υπαλλήλους.

Η συγκεκριμένη εισφορά, η οποία θεσπίστηκε υπό εντελώς διαφορετικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, έχει πλέον απολέσει τον σκοπό, την αναγκαιότητα και τη θεσμική της νομιμοποίηση. Η διατήρησή της συνιστά μια επίμονη και αδικαιολόγητη επιβάρυνση σε βάρος των εργαζομένων του Δημοσίου, την οποία οφείλουμε συλλογικά να διεκδικήσουμε να αρθεί.

Καλούμε όλα τα Σωματεία, τις Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ να ενεργοποιηθούν άμεσα, να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να ενώσουν τη φωνή τους με τη δική μας. Με υπευθυνότητα, συλλογική δύναμη και αγωνιστική αποφασιστικότητα, διεκδικούμε τον οριστικό τερματισμό μιας χρόνιας αδικίας και την αποκατάσταση της αξιοπρεπούς και δίκαιης μεταχείρισης των εργαζομένων του Δημοσίου. Η ώρα για συλλογική διεκδίκηση είναι τώρα.

Για το Δ.Σ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ		Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
[REDACTED]		[REDACTED]
ΛΙΒΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ		ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο τροπολογίας

«Κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης υπέρ ανεργίας (2%) που παρακρατείται από τους δημοσίους υπαλλήλους»

Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης υπέρ ανεργίας, ποσοστού 2%, θεσπίστηκε με το άρθρο 38 του Ν. 3986/2011 ως έκτακτο δημοσιονομικό μέτρο, σε περίοδο βαθιάς οικονομικής κρίσης, με σκοπό τη στήριξη πολιτικών απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας. Η εισφορά επιβάλλεται αποκλειστικά στους δημοσίους υπαλλήλους, μέσω παρακράτησης από τις μηνιαίες αποδοχές τους.

Μετά την πάροδο δεκαεσσάρων ετών, οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που δικαιολόγησαν τη θέσπισή της έχουν μεταβληθεί ριζικά. Σήμερα, η εισφορά έχει παγιωθεί ως μόνιμη επιβάρυνση των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων, χωρίς πλέον να τεκμηριώνεται ο σκοπός της, χωρίς ανταποδοτικότητα και χωρίς επαρκή διαφάνεια ως προς τη διάθεση των αντίστοιχων πόρων.

Τα οικονομικά αποτελέσματα της Δ.ΥΠ.Α. τα τελευταία έτη καταδεικνύουν ότι η εισφορά 2% δεν χρησιμοποιείται πλέον για την κάλυψη πραγματικών χρηματοδοτικών αναγκών αφού εμφανίζει υψηλά πλεονάσματα, μεγάλα ταμειακά διαθέσιμα καθώς και έσοδα δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ από τόκους.

Αυτό αποδεικνύει ότι η χρηματοδότηση της κοινωνικής πολιτικής δεν εξαρτάται πλέον από την παρακράτηση του 2% στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων και ότι η συνέχισή της δεν υπηρετεί τον σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε.

Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ (2025), το ποσοστό της ανεργίας έχει υποχωρήσει κάτω από το 10%, φτάνοντας στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας δεκαπενταετίας.

Η σταθεροποίηση της αγοράς εργασίας και η μείωση της ανεργίας καταδεικνύουν ότι η συνθήκη έκτακτης ανάγκης που δικαιολόγησε τη θέσπιση της εισφοράς το 2011 έχει προ πολλού εκλείψει. Η συνέχισή της, λοιπόν, δεν αποτελεί αναγκαιότητα, αλλά δημοσιονομική επιλογή που στερείται κοινωνικής και οικονομικής τεκμηρίωσης.

Οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα βρίσκονται σταθερά κοντά στον χαμηλότερο μέσο όρο της Ε.Ε., ενώ απέχουν σημαντικά από τα ευρωπαϊκά επίπεδα αποδοχών αντίστοιχων ειδικοτήτων.

Επιπλέον:

Οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα λαμβάνουν μόνο 12 μισθούς, χωρίς 13ο και 14ο, σε αντίθεση με πολλές ευρωπαϊκές χώρες αλλά και τον ιδιωτικό τομέα όπου καταβάλλονται εποχικά επιδόματα και πριμ αποδοτικότητας.

Οι πρόσφατες μισθολογικές αυξήσεις είναι εξαιρετικά περιορισμένες και δεν επαρκούν για να καλύψουν την απώλεια αγοραστικής δύναμης των τελευταίων ετών.

Σε σύγκριση με τον μέσο ευρωπαϊκό δημόσιο μισθό, ο Έλληνας δημόσιος υπάλληλος βρίσκεται σε σημαντικά χαμηλότερο επίπεδο ετήσιου εισοδήματος, ιδίως εάν συνυπολογιστεί η απουσία πρόσθετων μισθών.

Η παρακράτηση του 2% σε αυτό το πλαίσιο λειτουργεί ως υπέρμετρη και άδικη μείωση καθαρού εισοδήματος.

Η οικονομική πίεση είναι ακόμη εντονότερη για εργαζομένους σε κλάδους όπως οι εκπαιδευτικοί και οι νοσηλευτές, οι οποίοι υπηρετούν συχνά σε νησιά, ακριτικές και τουριστικές περιοχές, αντιμετωπίζουν υψηλότερο κόστος ενοικίων, στερούνται στοχευμένης στεγαστικής πολιτικής από το κράτος και καλούνται να καλύψουν το σύνολο των εξόδων στέγασης από μισθούς που συχνά δεν επαρκούν ούτε για βασικές ανάγκες διαβίωσης.

Σε αντίθεση με τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν μπορούν να ασκήσουν δεύτερο επάγγελμα χωρίς προηγούμενη άδεια των αρμόδιων υπηρεσιακών συμβουλίων, όπως προβλέπει το άρθρο 31 του Υπαλληλικού Κώδικα. Στην πράξη, η συντριπτική πλειονότητα των αιτημάτων για εξωϋπηρεσιακή απασχόληση απορρίπτεται, στερώντας από τους υπαλλήλους τη δυνατότητα νόμιμης συμπληρωματικής αμοιβής, ακόμη και σε περιπτώσεις αιτημάτων που δεν παρεμποδίζουν τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα. Έτσι, οι δημόσιοι υπάλληλοι αδυνατούν θεσμικά να ενισχύσουν το εισόδημά τους, την ίδια στιγμή που υπόκεινται στη μόνιμη παρακράτηση της εισφοράς 2%. Η εισφορά αυτή, επομένως, πλήττει δυσανάλογα μια κατηγορία εργαζομένων που δεν διαθέτει καμία ουσιαστική δυνατότητα να αντισταθμίσει την απώλεια εισοδήματος που της επιβάλλεται.

Συνεπώς η εισφορά αλληλεγγύης 2% δεν ανταποκρίνεται πλέον σε κανέναν κοινωνικό σκοπό, δεν στηρίζει την απασχόληση, δεν δικαιολογείται από τη σημερινή δημοσιονομική και κοινωνική πραγματικότητα, πλήττει εργαζομένους χωρίς δυνατότητα παράλληλου εισοδήματος, διαιωνίζει μια παρωχημένη μνημονιακή πρακτική ενώ αποτελεί δυσανάλογη επιβάρυνση των ήδη χαμηλών μισθών των δημοσίων υπαλλήλων.

Η κατάργηση της εισφοράς δεν υπονομεύει σε καμία περίπτωση τη δημοσιονομική σταθερότητα, αποτελεί μέτρο απολύτως συμβατό με τις οικονομικές δυνατότητες του κράτους. Το σχετικό κόστος, το οποίο εκτιμάται σε περίπου 200 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, μπορεί να καλυφθεί πλήρως από τα υφιστάμενα υπερπλεονάσματα και την αυξημένη εισπραξιμότητα εισφορών και φορολογικών εσόδων, χωρίς να απαιτείται καμία πρόσθετη επιβάρυνση του προϋπολογισμού. Επομένως, η κατάργηση της εισφοράς αποτελεί όχι μόνο κοινωνικά δίκαιη αλλά και δημοσιονομικά ουδέτερη παρέμβαση.

Με αυτά τα δεδομένα, η κατάργηση της εισφοράς θα ενισχύσει άμεσα το εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων, θα αποκαταστήσει την αρχή της αναλογικότητας, θα ενδυναμώσει τη διαφάνεια στη διαχείριση κοινωνικών πόρων και θα εξορθολογήσει την κοινωνική πολιτική, μεταφέροντας πόρους εκεί όπου πραγματικά χρειάζονται — όχι σε ένα παρωχημένο και μη ανταποδοτικό μηχανισμό παρακράτησης, αλλά στην πραγματική οικονομία και στους ίδιους τους εργαζομένους του Δημοσίου.

Καθίσταται λοιπόν σαφές ότι η διατήρησή της δεν συμβαδίζει ούτε με τις οικονομικές δυνατότητες των εργαζομένων ούτε με τις σημερινές κοινωνικές συνθήκες, όπου το κόστος ζωής παραμένει ένα από τα υψηλότερα σε σχέση με τα εισοδήματα στην Ευρώπη.

Άρθρο 1 – Κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης υπέρ ανεργίας

Από 1.1.2026 καταργείται η ειδική εισφορά αλληλεγγύης υπέρ ανεργίας, ποσοστού 2%, η οποία παρακρατείται από τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων βάσει του άρθρου 38 του Ν. 3986/2011.

Άρθρο 2

1. Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών υποχρεούται, εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να καταρτίσει και να υποβάλει στη Βουλή των Ελλήνων πλήρη και αναλυτική έκθεση σχετικά με τη διαχείριση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης υπέρ ανεργίας του άρθρου 38 του Ν. 3986/2011 για την περίοδο από 01.01.2011 έως 31.12.2025.
2. Η έκθεση περιλαμβάνει υποχρεωτικώς:
  - α) το συνολικό ποσό εσόδων που εισπράχθηκε ανά έτος από την εισφορά, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικής Πολιτικής και των υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους,
  - β) τα ποσά που αποδόθηκαν στη Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης (Δ.ΥΠ.Α.) ή σε άλλους φορείς, με αναφορά στο νομικό και διοικητικό πλαίσιο της απόδοσης,
  - γ) την αναλυτική διάθεση των ως άνω πόρων από τους δικαιούχους φορείς ανά έτος, πρόγραμμα, δράση ή οικονομική χρήση,
  - δ) το σύνολο των αποθεματικών που προήλθαν από την εισφορά, τους λογαριασμούς στους οποίους τηρούνται και τον τρόπο επενδυτικής ή λογιστικής τους διαχείρισης,
  - ε) κάθε άλλο στοιχείο που απαιτείται για την πλήρη δημοσιονομική και κοινωνική λογοδοσία.
3. Για την κατάρτιση της έκθεσης, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να ζητά από τη Δ.ΥΠ.Α, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, το Ελεγκτικό Συνέδριο, καθώς και από όλα τα συναρμόδια λογιστήρια υπηρεσιών του Δημοσίου, κάθε πληροφορία ή στοιχείο, τα οποία υποχρεούνται να παρέχονται αμελλητί.
4. Η έκθεση κατατίθεται στον Πρόεδρο της Βουλής, αναρτάται υποχρεωτικώς στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών και παραπέμπεται προς εξέταση στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η οποία δύναται να εισηγηθεί περαιτέρω έλεγχο ή λήψη πρόσθετων μέτρων.

Άρθρο 3 – Έναρξη ισχύος

Η παρούσα διάταξη τίθεται σε ισχύ από 01.01.2026.